

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:
ar piesūtīšanu: bez piesūtīšanas:
(ņemot kantorī)

par:	Ls	par:	Ls
1 gadu	22,—	1 gadu	18,—
1/2 gadu	12,—	1/2 gadu	10,—
3 mēn.	6,—	3 mēn.	5,—
1 „	2,—	1 „	1,70
atsevišķu num.	15,—	atsevišķu num.	10,—
		pie atkalpārdev.	13,—

Latvijas valdības
iznāk katru dienu, izņemot

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Redakcija:
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā
Telefons 20032
Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

Sludinājumu un abonementa
pieņemšana no plkst. 8.30 līdz 15.30
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
Telefons 20031

Sludinājumu maksa:
a) tiesu sludināj. līdz 25 viensl. rind. Ls 6,—
par katru tālāko rindiņu „—,25
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu
veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r. „ 8,—
par katru tālāko rindiņu „—,25
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r. „—,30
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r. „—,35
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok. „ 1,50
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers. „ 1,—

58. num. Sestdien, 1939. g. 11. martā Divdesmitotais gads

Likums par nekustama īpašuma atsavināšanu Rīgā — Rīgas ostas vajadzībām. Papildinājums Likumā par valsts piedalīšanos Rīgas pilsētas astotā aizņēmuma (1913./14. gadā) kārtīšanā. Papildinājums pārgrozījums un papildinājums Akcizes nolikumā. Valsts Prezidenta 218. rīkojums.

Ministru kabineta sēde 1939. g. 10. martā. Noteikumi par žūpības apkaršanas fonda pārziņāšanu, izlietošanu un norēķiniem. Noteikumi par plostošanu Daugavā pie Ķeguma 1939. g. sezonā līdz 1. jūlijam. Lietošanai ieteicamo augu aizsardzības līdzekļu un aparātu saraksts 1939. g. Zemes ierīcības iestāžu lēmumi.

Likums par nekustama īpašuma atsavināšanu Rīgā — Rīgas ostas vajadzībām.

1. Rīgas ostas vajadzībām valsts atsavinā līdz 2 hektariem lielu zemes gabalu ar visām tiesībām uz piegulošiem Daugavas ūdeņiem no Johanam Bute, Elionorei Bute un Margotei Bute piederošā nekustamā īpašuma — Rīgas apriņķa Voleru saimniecības, kas atrodas Rīgas pilsētas administratīvās robežās un ievesta Rīgas zemes grāmatu nodaļas „A” zemes grāmatas 221. nodaļā.

2. Atsavinātā nekustamā īpašuma platību, robežas un pārņemšanas laiku valsts rīcībā nosaka finansu ministrs.

3. Atsavināšana jāizdara saskaņā ar Likumu par nekustamu īpašumu piespiedi

Ministru kabinets 1939. g. 9. martā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lik. kr. 1923. g. 59 un 1937. g. 154).

4. Ar šo likumu atsavinātais nekustamais īpašums ierakstams zemes grāmatās uz valsts vārda Finanšu ministrijas personā.

5. Šā likuma piemērošana uzlikta Finanšu ministrijai.

Šis likums stājas spēkā tā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1939. g. 10. martā.
K. Ulmanis,
Valsts un Ministru Prezidents.

Papildinājums Likumā par valsts piedalīšanos Rīgas pilsētas astotā aizņēmuma (1913./14. gadā) kārtīšanā.

Likuma par valsts piedalīšanos Rīgas pilsētas astotā aizņēmuma (1913./14. gadā) kārtīšanā (Lik. kr. 1934. g. 213) 2. pantu atvietot ar sekojošo:

2. Pirmā pantā minētais valsts pabalsts izsniedzams Rīgas pilsētai, skaitot no 1934. g. 14. jūlija, ja pēdējā kārtot, uz 1934. g. 4. augusta līguma pamata, ar Lazard Brothers Co. Ltd., Londonā, vai ar atsevišķiem parādzīmju turētājiem noslēgtos līgumus.

Rīgā, 1939. g. 10. martā.
K. Ulmanis,
Valsts un Ministru Prezidents.

Papildinājums pārgrozījums un papildinājums Akcizes nolikumā.

Pārgrozījumu un papildinājumu Akcizes nolikumā (Lik. kr. 1939. g. 28) beigu noteikumu par spēkā stāšanās papildināt ar vārdiem: „bet 366. un 378. pantu spēkā stāšanās laiku nosaka finansu ministrs”.

Šis papildinājums stājas spēkā izsludināšanas dienā.
Rīgā, 1939. g. 10. martā.
K. Ulmanis,
Valsts un Ministru Prezidents.

Zemkopības ministra J. Birznieka runa par agrāro reformu un lauksaimniecības turpmāko izveidošanu.

Zemkopības ministrs J. Birznieks 10. marta vakarā Armijas virsnieku klubā Latvijas tiesnešu biedrības sanāksmē runāja par agrāro reformu un lauksaimniecības turpmāko izveidošanu. Ministris starp citu teica:

„Agrārā reforma tagad ir galīgi noslēgusies, un mēs nupat esam saņēmuši galīgo pārskatu par paveiktajiem darbiem, kas liecina par to, cik tie sekmīgi vai nesekmīgi bijuši. Mēs, Zemkopības ministrijas darbinieki, ar mūsu agrārās reformas laukā paveikto esam apmierināti. Pats agrārās reformas darbs nebija viegls, vispirms jau tādēļ, ka tā sākumā un arī turpmākajā gaitā nebija neviena katedra, ne arī skolas, kur varētu sagatavot nepieciešamos darbiniekus. Pie tam agrārās reformas darbs bija jāveic lielā steigā, lai zeme pēc iespējas ātri varētu uzsākt pildīt tos tautsaimnieciskos uzdevumus, kas 1920. un 1921. gados mūsu acu priekšā nostājās.

Mūsu agrārās reformas darbs iesākās ar to, ka nodibinājās sadalāmo zemju fonds, kurā ieskaitīja pavisam 8557 hipotekaras vienības, no kurām 5865 bija dzimtsnomas gabali, 546 atsevišķi zemes gabali, 202 mājas, 171 mācītājmauiža u. t. t. Pēdējā laikā, saskaņā ar Likumu par bezsaimnieku

nekustamās mantas ieskaitīšanu Valsts zemes fondā, tur vēl ieskaitītas: uz laukiem 340 hipotekarās vienības un pilsētās 87 hipotekarās vienības. No atsevišķiem apgabaliem valsts fondā ieskaitīta zeme sadalās šādi: Kurzemē — 850.000 ha, Latgalē — 635.000 ha, Vidzemē — 1.225.000 ha un Zemgalē — 690.000 ha. Kopā Valsts zemes fondā ieskaitīti 3.397.000 ha. No šiem skaitļiem redzams, ka agrārā reforma ir skārusi ļoti lielu skaitu mūsu zemes iedzīvotāju un lielu skaitu saimniecību. Ļoti raksturīgi ir tas, ka no visas sadalāmās fonda zemes aramzemes bija tikai 12%, kamēr visa pārējā — purvi, meži un dažādas ar krūmiem apaugušas platības, kādas gan arī tagad vēl, diemžēl, mūsu zemi klāj diezgan ievērojamā mērā. Atzīmējams, ka absolūtā aramzemes platība agrārās reformas izvešanas sākumā — 1922. gadā — bija apmēram 1.800.000 ha, kamēr tagad tā pavairojusies jau līdz 2.200.000 ha, tā ka šai laikā mēs esam ierīkojuši jaunus 400.000 ha aramzemes. Tas arī ir viens no galvenajiem līdzekļiem, kas palīdzēja mūsu lauksaimniecībai, sevišķi pēdējos 5 gados, iegūt redzamus un iespaidīgus rezultātus. Lielākā daļa no

Valsts Prezidenta 218. rīkojums

1939. g. 10. martā.

Par Baltijas valstu juristu biroja Latvijas nacionālās nodaļas locekļiem iecēlu: Tiesu departamenta direktoru Aleksandru Meņģelsonu, Tiesu palatas, civildepartamenta priekšsēdētāju Teodoru Zvejnieku, Kodifikācijas departamenta direktoru Valdemāru Dāvidu, Tiesu palatas prokuratoru Kārli Skāduli un senatoru Rūdolfu Alksni, bet par vietniekiem: Tieslietu ministrijas juriskonsultācijas locekli zv. adv. Valdemāru Minkeviču un Rīgas apgabaltiesas vicepriekšsēdētāju Jekabu Drandi.

Pamats: Baltijas valstu juristu biroja reglamenta 4. p. („Vald. Vēstn.” 1937. g. 189. num.) un tieslietu ministra priekšlikums.

K. Ulmanis,
Valsts Prezidents.

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1939. g. 10. martā.

1. Pieņem:
 - 1) pārgrozījumu Lauksaimniecības nolikuma III pielikumā,
 - 2) pārgrozījumus Lauksaimniecības nolikuma II pielikumā,
 - 3) pārgrozījumus un papildinājumus likumā par nekustamas mantas iegūšanu,
 - 4) pārgrozījumus un papildinājumus Lauksaimniecības nolikumā,
 - 5) papildinājumus Likumā par Vispārējo lauksaimniecības banku,
 - 6) papildinājumu un pārgrozījumu Kreditlikumā.
2. Apspriež pirmā lasījumā 1939./40. saimniecības gada budžeta projektu.

Valdības rīkojumi un pavēles.

NOTEIKUMI

par žūpības apkaršanas fonda pārziņāšanu, izlietošanu un norēķiniem.

1. Žūpības apkaršanas fonda rēķinus ved Iekšlietu ministrija, uz kuras vārda šim nolūkam pastāv speciāls tekošs rēķins Latvijas bankā. Tieslietu un Finanšu ministrijas pārved uz šo rēķinu visas summas, kādas paredzētas Likuma par žūpības apkaršanu III d. 3. pantā. Izmaksas dokumentus paraksta Pašvaldības departamenta direktors un virsgrāmatvedis.

2. Iekšlietu ministrija paziņo Sabiedrisko lietu, Tautas labklājības un Izglītības ministrijām un Valsts kontrolei katru gadu pēc rēķinu noslēgšanas par žūpības apkaršanas fondā ienākušām un izmaksātām sumām.

3. Izmaksas no žūpības apkaršanas fonda izdaramas uz pašvaldības iestāžu un pretalkohola organizāciju iesniegtu un fonda apstiprinātu budžetu pamata. Šim nolūkam Pašvaldības departaments piesūta fonda komisijas locekļiem atsaukšmei iesniegto budžetu norakstus.

4. Žūpības apkaršanas budžeti jāstāda, piemērojoties valsts budžetā gadam, un jāiesūta Pašvaldības departamentam 5 eksemplāros pirms budžeta gada sākuma, bet ne vēlāk kā līdz 1. februārim.

Piezīme. 1939./40. gada budžeti jāiesūta līdz 1939. g. 1. maijam.

5. Pēc katra notecējuša budžeta gada pašvaldības un pretalkohola organizācijas, kuras saņēmušas pabalstus no žūpības apkaršanas fonda, iesniedz fonda norēķinus Pašvaldības departamentam. Fonda lēmumus par pabalstu piešķiršanu un to izlietošanu apstiprina Iekšlietu ministrs.

6. Iekšlietu, Sabiedrisko lietu, Tautas labklājības un Izglītības ministriju un Valsts kontroles pārstāvji var revidēt pašvaldības iestāžu un pretalkohola organizāciju darbību žūpības apkaršanas nozarē izsniegto pabalstu robežās.

Rīgā, 1939. g. 8. martā.
Iekšlietu ministrs K. Veitmanis,
Pašvaldības departamenta direktors J. Zankevičs.

Valsts zemes fondā ieskaitītās zemes bija valsts īpašums. Privatā zeme netika visa fondā ieskaitīta. No privatmūižu zemes ieskaitīja 84% mācītājmauižu zemes — 83%, zemnieku zemes — 0,17% un pilsētu zemes — 0,02%.

No Valsts zemes fonda rīcībā esošās zemes nodibināts ievērojams skaits jaunu, patstāvīgu, dažāda rakstura saimniecību. Pavisam jaunsaimniecībām izlietoti 929.000 ha, iekārtojot 54.000 saimniecību. Bez tam lielā vairumā fonda zeme izlietota, piešķirot ilggadīgās rentes mājas to lietotājiem, piegriezumiem sīksaimniecībā, valsts vajadzībām, amatnieku saimniecībām, servitutu likvidēšanai, rūpniecības vajadzībām, zvejnīku saimniecībām, dārzsaimniecībām un dažādām citām vajadzībām. Zemi jaunu saimniecību iekārtošanai saņēmuši 34.000 Latvijas brīvības cīnītāji. Arī tagad vēl, kaut gan ļoti niecīgos apmēros, turpinā reģistrēties zemes saņemšanai ciņu dalībnieki. Tādu kauju dalībnieki ir piešķiroties ap 1.500, bet karā kritušo piederīgo, kas vēl zemi nebūtu saņēmuši, vairs tikpat kā nav. Vienu otru reizi tagad, bet jo sevišķi agrākajos gados, bija dzirdami pārmēti, ka Zemes ierīcības komitejas rīcība visos gadījumos nav bijusi taisnīga iepretim bijušiem ciņu dalībniekiem. Jāņem tomēr vērā, ka komiteja savu darbu veica ar lielu entuziasmu un viņas

darbiniekos bija ļoti liela atbildības sajūta. Tai laikā maize bija pārāk dārgs produkts, un visu mūsu zemi nomāca trūkums, ik uz soļa bija redzamas izpostītas ēkas, un dzeloņdrašu pārkrustotie tūriņi rēgojās visos mūsu zemes novados. Arī valdībai tajos laikos bija jānes ārkārtīgi liela atbildība. Radās jautājums, vai mums ir iespējams pašiem sagādāt vajadzīgo uzturu, un te vajadzēja būt priekšnoteikumam, kas garantētu zemes apstrādāšanu. Tani laikā runāja, ka agrārā reforma ir nabadzības pazīme, ka mēs nonāksim pilnīgā nabadzībā, jo nebija pasaulē pieredzēts, ka uz tik mazas platības saimniecība var savai zemei kaut ko ražot. Arī mūsu pašus šai ziņā nomāca bažas, jo toreiz mūsu pilsētās ēda maizi, kas nebija audzēta mūsu zemē.

Mēs Zemkopības ministrijā domājam, ka būs iespējams diezgan ievērojamu skaitu brīvības cīnītāju apmierināt ar zemi. Patlaban mūsu rīcībā vēl ir apm. 4000 dažādu zemes objektu, kuri pēc jaunā likuma par zemes ierīcību — par Vispārējo lauksaimniecības banku tiks nodoti atbrīvošanas ciņu dalībniekiem. Vēl zemi nesapņēmušie brīvprātīgie kauju dalībnieki tiks visi apmierināti un lielā daļā arī mobilizēti.

Kāds tad ir agrārās reformas iznākums? Vispirms redzam, ka visai mūsu

Apstiprināts 1939. g. 9. martā.
Finansu ministrs A. Valdmāns.

NOTEIKUMI par plostošanu Daugavā pie Ķeguma 1939. g. sezonā līdz 1. jūlijam.

(Izdoti uz Noteikumu par ūdeņu lietošanu kuģniecībai, laivniecībai, plostošanai un koku pludināšanai 38. p. pamata — „Valdības Vēstneša” 1929. g. 83. num.)

1. Plostošana caur Ķegumu atļauta tikai dienā, no plkst. 5 līdz 21.

2. Plostošanu caur divām vaļējām Ķeguma aizsprosta ailēm kārtoti Jūrniecības departamenta nozīmēts uzraugs ar viņam padotiem palīgiem un enkurniekiem Ķegumā un posteņi pie Rembates salas (4 km augšpus Ķeguma).

3. Visiem plostiniekiem un plostu īpašniekiem jāpilda 2. p. minēto Jūrniecības departamenta darbinieku rīkojumi un norādījumi. Uzraugs, palīgi un enkurnieki nes ūdensceļu uzraugu formas cepures, un viņu laivas apzīmētas ar valsts karodziņu.

4. Rembates salas posteņa uzdevums ir informēt plostiniekus par plostošanas apstākļiem pie Ķeguma un par ieturamā nospraustā ceļa virzienu. Plostiniekiem aizliegts bez posteņa norādījuma saņemšanas braukt plostus garām Rembates salai. Norādījumu saņemšanai plosti jāizliek malā Rembates salas rajonā vai iepriekš jāpiebrauc pie posteņa ar laivu.

5. Par posteņa norādītā plostu ceļa ietuvēšanu un plostu pareizu ielaišanu Ķeguma aizsprosta vajadzīgā ailē ir atbildīgi plostinieki vai plostu īpašnieki.

6. Rembates posteņa pienākums ir nekavējoties telefoniski ziņot uzraugam vai tā palīgam Ķegumā par visiem viņam garām nogājušiem plostiem.

7. Vajadzības gadījumos uzraugs var plostošanu caur Ķegumu uz laiku pārtraukt.

8. Caur Ķeguma aizsprostu izlaižamo plostu garums nedrīkst pārsniegt 35 metrus.

9. Plostiem jābūt sasietiem ar stipriem rekvizītiem, un katra atsevišķa caurlaižamā daļa jāapgādā vismaz ar 2 ariem (drīgalkām).

10. Cilvēkiem aizliegts būt uz caurlaižamiem plostiem vai to daļām; arī noskaļojamas lietas jānovāc no plostiem. Uz plostiem esošos cilvēkus noceļ augšpus Ķeguma aizsprosta ūdensceļa uzraudzības laivas un nogādā uz tilta vai krasta. Plostu īpašniekiem jāgādā, lai leļpus aizsprosta būtu plostinieki, kurus ūdensceļa uzraudzības laivas uzceļ uz cauri izgājušā plostā.

11. Par šo noteikumu nepildīšanu Daugavas ūdensceļu 2. rajona pārzinis, kuram padotī 2. pantā minētie darbinieki, vainīgos sauc pie atbildības.

Direktors P. Stakle.

Techn. nod. vad. A. Labutins.

Apstiprināts 1939. g. 9. martā.
Zemkopības ministrs J. Bīrznieks.

Lietošanai ieteicamo augu aizsardzības līdzekļu un aparātu saraksts 1939. g.

Augu aizsardzības līdzekļu vai aparātu nosaukums	Pielietošana
I. Sēklas kodināšanas līdzekļi.	
1. Ceresans — sauskodne „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret kviešu cieta melnplauku un sniega pelējumu — 200 g uz 100 kg. pret miežu lapu melnsvītrām — 200 g uz 100 kg pret auzu putošo melnplauku — 300 g uz 100 kg pret linu antraknozi un stublāju nobrūnēšanu — 300 g uz 100 kg.
2. Abavits — sauskodne „Scheering A. G.”	pret kviešu cieta melnplauku un sniega pelējumu — 200 g uz 100 kg pret miežu lapu melnsvītrām — 200 g uz 100 kg pret auzu putošo melnplauku — 300 g uz 100 kg.
II. Miglošanas līdzekļi.	
1. Augļu koku antracēna karbolīnejs Chem. Fabr. Billwärders	pret lapu utu, lapu bluseņu, ērcu, salnas sprīzmeša olām un bruņu utīm.
2. Nikotina sulfats 40%	pret lapu utīm, blaktīm, upenāju pumpuru ērci, sarkano ērci un jaunu tauriņu kāpuriem.
3. Nospraisits — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret augu slimībām un lapas graužošiem kukaiņiem.
4. Sēra kalķa novārijums 20%, 25%, 30%, Bē	pret augu slimībām.

zemei ir pietiekoši pašu audzētās maizes. Pat gluži otrādi: rūpes sagādā ražas novietošana. Mūsu agrārā reforma, zemnieku darba mīlestība un neatlaidība ir spējušas pašu zemi apgādāt ar gaļu, sviestu, līnēm un visiem citiem ražojumiem, ar visu to, kas ir nepieciešams miesas uzturēšanai, sasildīšanai un arī ērtību sagādāšanai. Mūsu lauki spēj to dot. Savas zemes apgādāšanai jau 8 gadus neesam ievēduši nevienu rudzu pūru. 3 gadu kviešu neraža gan piespieda mūs ievest 35.000 tonnas ārzemju kviešu, bet tas ir ļoti niecīgs daudzums, ja ņemam vērā, ka vienā pašā 1929. gadā ievēdam 124.000 tonnas kviešu. No pagājušā gada ražas labības birojs jau iepircis 45.000 tonnas kviešu, bez tam vēl lielu daudzumu arī privatie tirgotāji, tā ka šogad atkal ar maizes labību esam labi apgādāti. Mēs varam pilnīgi mierīgi būt, ka mūsu zeme mums maizi sagādā, un šai ziņā visai svarīga loma piekrit tām jaunajām saimniecībām, ko devusi mums agrārā reforma. Šīs jaunās saimniecības katru gadu saražo daudz desmitu miljonu latu vērtības, kuras izvedot uz ārzemēm, iegūstam nepieciešamo valutu. Šīs summas ir ļoti lielas, un tikai viena pati piensaimniecība mums devusi 600.000 latu. Jaunās saimniecības ir ļoti rosīgas, sevišķi lopkopības izveidošanā, un vienā otrā gadījumā to piedalīšanās piena piegādē pienotavām ir plašāka nekā no veco saimniecību puses.

Ja mēs salīdzinām ārzemju lauksaimniecību ar mūsējo, protams, neņemot salīdzinājumam muižas, bet mūsu māju platībām

atbilstošas saimniecības, tad kļūst redzams, ka patlaban esam uz viena līmeņa ar ļoti daudzām vecām kultūras zemēm. Tam visam pamatu ir likusi mūsu agrārā reforma, un tas ir jauns gandarījums nupat pabeigtajam lielajam darbam. Lai man šai gadījumā ir atļauts izteikt pateicību sapulcētai tiesnešu saimei par pieliktajām pūlēm dažādo, agrarās reformas radīto konfliktu izšķiršanā.

Manas runas otrā daļa veltīta mūsu lauksaimniecības nākotnes uzdevumiem. Šie mūsu lauksaimniecības nākotnes uzdevumi patiesībā ir ļoti lieli, plaši un tāli. Par līdzšinējiem 20 darba gadiem mēs varam teikt tā, kā to parasti mēdz sacīt zirgu sajūdzis un braukšanai uz pilsētu sagatavojies saimnieks: Nu ir sajūgts, tad brauksim. Mūsu lauksaimniecībā ražošana ir ievadīta, un nu ir jāturpina tās izveidošana. Ja mēs tagad ražojam 25 milj. kg sviesta izvešanai uz ārzemēm, tad tas vēl nav viss ko spējam. Šo normu mēs desmitkārtosim, vismaz 200 milj. kg noteikti izveidēsim. Ja arī savā laikā to nepanāksim, tad mūsu bērni to izveidēs. Tas ir pilnīgi iespējams; par piemēru kaut lai vai ņem dāņus. Viņu saimniecības arī ir apmēram tik pat lielas kā mūsējās. Viņu zemes platība ir tikai 4½ milj. hektaru liela, bet mūsu — 4,8 milj. Mūsu laukos tagad strādā 1000 traktorū, pēc 5 gadiem varbūt būs jau 15.000. Mūsu lauksaimniecība ies uz augšu. Mēs nebūtu vīri savā vietā, ja no savas zemes mazāk

Augu aizsardzības līdzekļu vai aparātu nosaukums	Pielietošana
5. Solbars — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret augu slimībām.
6. Vara kalķis — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret augu slimībām.
III. Apputināšanas līdzekļi.	
1. Gralits — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret lapas graužošiem kukaiņiem.
IV. Kvēpinamie un gazēšanas līdzekļi.	
1. Ciklons B — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	slēgtu telpu gazēšanai (drīkst lietot tikai apmācīti lietpratēji).
2. Kalcija cianīds — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	augu māju gazēšanai (drīkst lietot tikai apmācīti lietpratēji).
3. Nikotins 98%	augu māju gazēšanai.
4. Nikotina lentas — LLK Augu aizsardz. līdz. apgāds	pret lapu utīm.
5. Niko lentas — Inž.-ķīm. A. Krūmiņš	pret lapu utīm.
6. Nikotina sulfats 40%	augu māju gazēšanai.
7. „T” gaze — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	slēgtu telpu gazēšanai (drīkst lietot tikai apmācīti lietpratēji).
V. Kāpuru līmes.	
1. Höchst — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	pret salnas sprīzmeša tauriņiem.
2. Kokasargs — Inž.-ķīm. A. Krūmiņš	pret salnas sprīzmeša tauriņiem.
VI. Žurku un peju indes.	
1. Zelio graudi — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	mājas un lauku peju iznīcināšanai.
2. Zelio pasta — „Bayer” I. G. Farbenindustrie	žurku iznīcināšanai.
3. Navan graudi „Medfro”	mājas un lauku peju iznīcināšanai.
4. Navan pasta „Medfro”	žurku iznīcināšanai.
5. Talio pasta — Cand. pharm. Freibergs	žurku iznīcināšanai.
6. Sargols — Centrallaboratorija	žurku iznīcināšanai.
VII. Miglojamie aparāti.	
1. Balva II — K. Sleija smalk-mechaniskā darbnīca	augstspiediena (12—18 atm.) divcilindru rokas miglotājs.
2. Edo № 50 — Ed. Opmaņa metalizstrādājumu darbnīca	„Pomona” tipa (6—8 atm.) miglojamais aparats uz riteņa.
3. Primus I — Gebr. Holder, Metzingen	rokas miglotājs, viencilindra (6—12 atm.).
4. Suevia — Gebr. Holder, Metzingen	augstspiediena (līdz 20 atm.) divriču miglojamais aparats.
5. Neu-Piccolo I — Gebr. Holder, Metzingen	motormiglotājs (30 atm.) ar viencilindra sūkni un 2,5 PS motoru.
6. Neu-Piccolo II — Gebr. Holder, Metzingen	motormiglotājs (40 atm.) ar divcilindru sūkni un 4 PS motoru.
7. Neu-Piccolo III — Gebr. Holder, Metzingen	motormiglotājs (40 atm.) ar trīscilindru sūkni un 5,5 PS motoru.
8. Junior — Gebr. Holder, Metzingen	mazmotormiglotājs (10—20 atm.) ar viencilindra sūkni un 2 PS motoru.
VIII. Augu apputinātāji.	
1. „Tip-Top” — Gebr. Holder, Metzingen	augu apputinātājs uz riteņa montēts, ar divpusīgu darbību.

Lauksaimniec. pārvaldes priekšn. J. Zariņš.
Augu aizsardzības inspektors K. Matisons.

ražotu kā dāņi. Kas zīmējas uz zemes auglību un daudziem citiem apstākļiem, tad pie mums tie nemaz nav sliktāki. Es gribu atkārtot, ko jau daudzas reizes esmu teicis: to ko varējuši citi, varēsīm arī mēs, latvieši. Neviens mums nevar pierādīt, ka mēs to nespējam.

Un kāda tad būtu mūsu nākotnes saimniecība? Galvenos vilcienos tā paliks tāda pat, kā līdz šim. Vajadzēs agri celties, pavasari vajadzēs sēt, rudenī — plaut. Bet vajadzēs gan arī — labāki art, labāki ecēt un labāku sēklu zemē kaisīt. Sevišķa vērība būs jāpiegriež arī Prezidenta aicinājumam — „pašu zemei pašu arājs!” Zem šī aicinājuma turpmāk izpaudīsies mūsu sevišķa uz priekšu iešana. Mums ir jātaupa darba rokas, jāceļ ražība lauksaimniecībā, mēs neesam pārāk nabaģi ar cilvēkiem. Varētu sagaidīt, ka Dānija, kā pilnīga lauksaimniecības zemē, lielākā daļā iedzīvotāju dzīvo uz laukiem. Patiesībā tur ⅓ dzīvo pilsētās un tikai viena trešdaļa uz laukiem. Tā kā mums cilvēku skaits laukos ir daudz lielāks nekā dāņiem, nav jāvaimanā par to, kur radīsies iztrūkstošie 40.000 laukstrādnieki. Šis skaits mūsu apstākļos ir pārāk mazs un niecīgs. Ja mēs lauku darbā varētu piesaistīt visus tos cilvēkus, kas bez darba slaiestas laukos, tad mums 80.000 laukstrādnieku būtu klāt. Bet kā to izdarīt? Es domāju, ka visdrošākos panākumus šē gūsim tikai ar pārliecināšanu. Maldīga ir doma, ka visiem, kas uz laukiem dzimuši, vajaga zemi art, maldīga

ir doma, ka visiem saimnieku dēļiem jāpaliek pie arkla. Bet ar lauku dzīves nostādīšanu labākā gaismā mēs daudz varēsim darīt šīs smagās problēmas atrisināšanā.

Ir nepareizi, ja mēs runājam vienīgi par laukstrādnieku trūkumu: mūsu zemei ir vajadzīgi arī saimnieki. Mums pavisam ir 165.000 laukstrādnieku, bet lauku māju — 256.000. Ja vēl ņemam vērā, ka lielākās saimniecībās nodarbināti vairāki strādnieki, tad viss lielais vairums māju ir tādu, kurā nav neviena laukstrādnieka. Tā tad ne vienīgi no svešajiem cilvēkiem ir atkarīga saimniecību uz augšu iešana. Šini gadījumā es gribu atzīmēt, ka no jums, tiesnešu kungi, daudz kas atkarājas, lai katrā mājā pēc iespējas drīzi tiktu pie saimnieka. Ja jūs izstaigājat mūsu pagastus un tur redzat, ka viena māja ir vecāka, sliktāka nekā otra, tad tur vainai kaut kur vajaga būt. Un viens no iemesliem šē ir smagās mantojuma lietas. Brāļi un māsas bieži vien ar tiesāšanos par mantojumu savus jau tā nabadzīgos līdzekļus atdot visādiem advokātiem, padomdevējiem. Es gribu jūs lūgt, kur tas būtu iespējams, palīdzēt šai ziņā mūsu lauksaimniekiem, jo tā ir ļoti svarīga un nepieciešama lieta. Ļoti raksturīgus vārdus par šo jautājumu ir teicis tieslietu ministrs Ap-sīša kungs: „Līdztekus gādībai, lai zeme nonāktu ik reiz patiesā zemeskopēja rokās, valsts ieinteresēta arī vēl, lai šim zemes

